

עפ"ג (מרכז) 39070-06-15 - מדינת ישראל נ' בדוי חמו

עפ"ג (מרכז) 39070-06-15 - מדינת ישראל נ' בדוי חמו ואח' מחוזי מרכז

עפ"ג (מרכז) 39070-06-15

מדינת ישראל

נגד

1. בדוי חמו

2. חדר אל מוסראתי

3. עבדאלהאדי אלמוסראתי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[03.11.2015]

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין

פסק דין

(משיבים 1-2)

1. בפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בראשון לציון (כב' השופט מזרחי) מיום 4.5.15 (המשיב 1) ומיום 1.6.15 (המשיבים 2 ו-3) בת"פ 62679-01-15 לפיו הורשעו המשיבים, על פי הודאתם, בעבירות של פריצה לרכב כדי לבצע גניבה בצוותא וגניבת רכב בצוותא.
- המשיב 2 הורשע גם בנהיגת רכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח וצירף את ת"פ 40172-01-14 (שלום נתניה) שבו הורשע בהחזקת 4.0216 גרם קוקאין ו-0.8505 גרם חשיש שפלט מגופו כשהיה עצור בכלא אשמורת ביום 4/4/13 ואת ת"פ 306-02-15 (תעבורה פתח תקווה) שבו הורשע בשימוש ברישיון נהיגה זמני שהציג ביום 5/10/14 בפני שוטר כאשר נהג ללא רישיון וללא ביטוח ומסר לו פרטים כוזבים.
2. נאמר כבר עתה כי משיב 3, שהיה בן פחות מ-21 שנים בזמן ביצוע העבירות נושא הרשעתו, נידון לעונש המאסר למשך 6 חודשים מבלי שהתקבל לגביו תסקיר מבחן ומשכך יוחזר עניינו לבית משפט קמא על מנת שיגזור את דינו לאחר שיקבל תסקיר מבחן לגביו, ולכן פסק דין זה לא מתייחס אליו.
3. המשיב 1 נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת 6 חודשי מאסר על תנאי; לפסילת רישיון הנהיגה למשך חצי שנה מיום שחרורו מהמאסר; לפסילת רישיון נהיגה על תנאי, בן שישה חודשים, למשך שלוש שנים, מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור על עבירות בהן הורשע ולמאסר על תנאי של שישה חודשים, אותו לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.

4. המשיב 2 נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל ולשישה חודשי מאסר על תנאי, שאותם לא ירצה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.
- הערעור מכון כלפי עונשי המאסר בפועל שהוטלו על המשיבים ובאשר למשיב 2, הערעור מכון גם לכך שלא הוטל עליו מאסר על תנאי בגין עבירות הסמים בהן הורשע.
5. על פי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום החליטו המשיבים בצוותא עם אחרים, אשר זהותם אינה ידועה למאשימה, לגנוב כלי רכב מישראל ולהעבירם אל שטחי הרש"פ דרך מחסום רנתיס. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום החזיקו המשיבים ברכב מסוג סוזוקי בלנו. המשיבים והאחרים, שהחזיקו ברכב סוזוקי בלנו, ארבו לקורבנותיהם במקומות בהם יש סיכוי גבוה שבעל הרכב יצא מרכבו וישאיר את המפתח במתג ההנעה ומשנוצרה ההזדמנות, הם נכנסו לרכב ונמלטו מהמקום. בהמשך, ליוו המשיבים ו/או האחרים ברכבם את כלי הרכב הגנובים בציר נסיעתם כדי להתריע את יושבי הרכב הגנוב מפני מחסומי משטרה.
6. על פי הנטען באישום הראשון לגבי המשיב 1, בתאריך 4.1.15 בשעה 17:00 לערך חנתה שרון עדני את רכבה ברחוב מנחם בגין בבית דגן, סמוך למקום בו בנה משתתף בחוג. היא יצאה מהרכב כדי לעזור לבנה, כשהיא משאירה את מפתחות הרכב במתג ההנעה בעוד המשיב 1 יחד עם אחר תצפת בקרבת מקום.
- המשיב 1 התפרץ בעצמו, או בצוותא עם אחרים לרכב, גנב אותו ונסע בו עד שהעבירו דרך המחסום לשטחי הרש"פ, תוך שהוא מלווה את נתיב נסיעתו ברכב הסוזוקי כדי להתריע מפני מחסומי משטרה.
7. על פי הנטען באישום הרביעי לגבי המשיב 2, בתאריך 10.1.15 בשעה 18:20 לערך חנה דניאל בלקר את רכבו ברחוב הרצל ברמלה ויצא ממנו כדי לקנות משהו בקיוסק הסמוך, כשהוא משאיר את הרכב מונע בעוד המשיב 2 תצפת בקרבת מקום.
- בהמשך לאותן נסיבות, התפרץ המשיב 2 בעצמו או בצוותא עם אחרים לרכב, גנב אותו ונסע בו עד שהעבירו בשעה 18:29 דרך המחסום לשטחי הרש"פ, תוך שמלווה את נתיב נסיעתו רכב הסוזוקי כדי להתריע מפני מחסומי משטרה.
8. על פי הנטען באישום החמישי לגבי כל המשיבים, בתאריך 13.1.15 בשעה 14:30 הגיעו המשיבים 2 ו-3 ברכב סוזוקי ועצרו ברחוב שוקן בת"א.
- באותה השעה לערך החנה מוטי חן את רכבו ליד חנות כדי לפרוק ציוד שהיה בתא המטען של רכבו ולהעבירו לחנות, תוך שהוא משאיר את מפתחות הרכב במתג ההנעה בעוד המשיבים 2 ו-3 ארבו ותצפתו בקרבת מקום.
- בהמשך לאותן נסיבות, התפרץ המשיב 3 לרכב, גנב אותו ונסע בו עד לרחוב הרבי מפיסחא ביפו, שם החנה אותו ועזב את המקום.
- בהמשך לאותן נסיבות, בשעה 15:47 הגיעו המשיבים 2 ו-3 ברכב סוזוקי למקום חניית הרכב.
- המשיב 2 נהג בסוזוקי, בעודו פסול מלהחזיק ברישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח, ודחף באמצעותה את הרכב הנהוג בידי המשיב 3 עד לחניון רכבים הסמוך למקום. המשיבים 2 ו-3 השאירו את הרכב במקום ועזבו את המקום.
- בשעה 19:19 לערך, הגיעו המשיבים למקום חניית הרכב ברכב מסוג פולקסווגן פאסאט, הנמצא בבעלות אשת המשיב 2, והמתינו בסמוך לרכב הולוסטר.
- המשיבים הזמינו גרר, על מנת לגרור את הרכב ולהעביר אותו דרך המחסום לשטחי הרש"פ, תוך שהם מלווים את נתיב נסיעת הגרר ברכב הפולקסווגן.
- שוטרים שהיו במחסום מנעו את מעבר הגרר דרך המחסום לכיוון שטחי הרש"פ ועצרו את המשיבים.
- גזר הדין בעניינו של המשיב 1:
9. א. המשיב 1 הורשע בשני אישומים, הראשון והחמישי, ופגע באינטרס המוגן של השמירה על קניינו של אדם ועל שלום הציבור.
- ב. נוכח הפסיקה הנוהגת, האינטרס העומד אחרי העבירות, העובדה שגניבות רכבים היא תופעה רווחת, ונוכח נסיבות המקרה מתחם הענישה הראוי לאישום הראשון נע בין ענישה של מאסר בפועל למספר חודשים ספורים ועד לשנת מאסר בפועל, ואילו לאישום השני המתחם נע בין ענישה שניתנת לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל והמתחם הכולל בעניינו של המשיב 1 הוא ממספר חודשי מאסר בפועל לשנת מאסר בפועל.

ג. בית משפט קמא שקל לחומרה את החלק הכללי שמתאר פעילות מתוכננת, ששמה לה למטרה לגנוב רכבים; את השיטה שבה נגנבו הרכבים; את העובדה שגניבות רכבים היא תופעה רווחת, שיש להעניש באופן שירתיע ויבלום אותה; את העבר הפלילי של המשיב, הכולל שלוש הרשעות קודמות, הוא ריצה עונשי מאסר בפועל, אולם הרשעתו הראשונה והשנייה הן מתחום הסמים, ואין לחובתו הרשעה דומה לכתב האישום, ואת העובדה שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה חב הפעלה בין שישה חודשים, שנגזרו עליו במסגרת ת"פ 16355-08-09 (בית משפט השלום לנוער ברמלה), אולם, מדובר במאסר מותנה שנגזר עליו בגין עבירה מינורית יחסית של אחזקת מכשירי טלפון סלולריים שהיו חשודים כגנובים.

ד. בית משפט קמא שקל לקולא את הודאת המשיב, שחסכה מזמנו של ביהמ"ש; את העובדה שהגניבות לא בוצעו תוך שימוש באלימות; את העובדה שלא נוהל מרדף והמשיב 1 לא סיכן את שלום הציבור בנהיגתו; את העובדה שהנזק הכלכלי לבעלי הרכבים אינו ידוע, ומאחר שאין מידע אם חברות הביטוח פיצו את בעלי הרכבים, על בית המשפט להניח שאכן בעלי הרכבים פוצו, אך ברור שקיים נזק נוסף, הנובע מעוגמת הנפש שנגרמה לבעלים נוכח הגניבה; את העובדה שחלקו של המשיב 1 באישום החמישי הוא קטן יותר, ועיקר כתב האישום לגביו נוגע לאישום הראשון ואת כתב האישום המקורי לגביו, שהיה חמור לאין שיעור.

גזר דין בעניינו של המשיב 2:

10. א. המשיב 2 הורשע בשני אישומים, הרביעי והחמישי ובשני כתבי אישום נוספים.

כפי שנקבע בעניינו של המשיב 1, מתחם הענישה בכל הקשור לאישומים הדנים בפריצת הרכב וגניבתו, נע בין מספר חודשי מאסר עד שנת מאסר בפועל לכל אישום.

ביחס לכתב האישום הדין בהחזקת הסמים, בתוך כותלי הכלא, למרות שלא מדובר בהחדרת סם לאחר, ונוכח הפסיקה הנוהגת, מתחם הענישה יכול לנוע בין ענישה של מספר חודשי מאסר עד שנת מאסר בפועל.

גם מתחם הענישה ביחס לכתב האישום השני, שלפיו נהג המשיב 2 במשך שנים, לאחר שרישיון הנהיגה שלו פקע, ונוכח החומרה והסיכון הציבורי הנלווה לנהיגה באופן זה, יכול לנוע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל.

ב. בית משפט קמא שקל לחומרה את עברו הפלילי של המשיב, שכולל חמש הרשעות קודמות, בין השאר בעבירות רכוש, סמים ועבירות אחרות. הוא נדון בשנת 2013 לשנת מאסר בפועל ולפסילת רישיון הנהיגה. עברו התעבורתי כולל 12 עבירות קודמות, אך רובן אינן עבירות חמורות; בית משפט קמא שקל את חלקו הפעיל של המשיב 2 בעבירות הפריצה והגניבה ואת העובדה שהוא המשיך לעסוק בעבריינות גם כשהיה עצור.

ג. בית משפט קמא שקל לקולא את הודאת המשיב שחסכה מזמנו של ביהמ"ש; את העובדה שהעבירות לא בוצעו באלימות ולא נוהל מרדף המסכן חיים ואת העובדה שכתב האישום תוקן, והוסרו ממנו אישומים, וקבע שעונשו של המשיב 1, אשר כלל עונש של הפעלת מאסר מותנה, יעמוד על 10 חודשי מאסר בפועל, הוא נקודת מוצא מסוימת גם ביחס למשיב 2.

נימוקי הערעור

1. מתחם הענישה בגין כל אחד מהאישומים שעניינם פריצה לרכב כדי לבצע גניבה בצוותא וגניבת רכב בצוותא נע בין שנת מאסר בפועל לשנתיים מאסר בפועל.
2. בית משפט קמא לא נתן את המשקל הראוי לנסיבות ביצוע העבירות. המשיבים פעלו כחלק מחוליה, בתעוזה ולאחר תכנון, ניצלו הזדמנויות יומיומיות בהן אזרחים משאירים, ולו לרגע, את מפתחות הרכב במתג ההתנעה ומיהרו לפרוץ לרכבים, לגנוב אותם ולהעבירם לשטחי הרש"פ, תוך ליווי הרכבים לשם התראה מפני מחסומים משטריים.
3. המשיבים פגעו באופן ברור בערכים המוגנים שעניינם הגנה על שלום הציבור, בטחונו וקניינו. במעשיהם יצרו המשיבים מציאות בלתי נסבלת של גניבת רכבים לאור יום תוך מספר שניות בלבד. מציאות זו כוללת פגיעה קשה בחיי היומיום של אזרחים תמימים, שנדרשים להיות דרוכים בכל רגע, גם בהיותם בסביבת מגוריהם וכשהם עסוקים במטלות היומיום. קל לתאר את עוגמת הנפש הרבה והתדהמה שאחזה במתלוננים כשגילו שרכבם נגנב מתחת לאפם.
4. יש למקם את המשיב 1 במחצית העליונה של מתחמי הענישה, זאת בעיקר נוכח עברו הפלילי. מדובר במשיב כבן 22, שחרף גילו הצעיר לחובתו 3 הרשעות קודמות ב- 8 תיקים שונים שעניינם עבירות רכוש, סמים ואלימות והוא ריצה עונשי מאסר לתקופות ממושכות. עזות מצחו של המשיב 1 נלמדת מכך שהוא ביצע את העבירות כאשר מרחף מעל ראשו מאסר מותנה, והוא נעדר כל מורא מפני החוק.
- הטלת עונש של 4 חודשי מאסר בפועל בלבד סוטה באופן קיצוני ביותר ממדיניות הענישה.
5. מתחם הענישה ההולם את עבירות הסמים שביצע משיב 2 נע בין שנת מאסר לשנתיים מאסר בפועל ויש למקם אותו ברף העליון של מתחם הענישה, בעיקר נוכח עברו הפלילי. מדובר במשיב כבן 25, אשר לחובתו 5 הרשעות קודמות ב- 9 תיקים שונים שעניינם עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, היזק לרכוש, בריחה ממשמורת חוקית, סחר בסמים ועוד והוא ריצה בעבר עונש מאסר לתקופה ממושכת.
6. בית משפט קמא שגה משלא הטיל על המשיב 2 מאסר על תנאי בגין עבירות הסמים בהן הורשע. באשר לעבירות התעבורה והזיוף בהן הורשע המשיב 2, גם אם לא נפל פגם במתחם אותו קבע בית המשפט קמא, הרי שלאור עברו הפלילי לא היה מקום להטיל עליו 3 חודשים בלבד אלא למקם את רכיב המאסר ברף העליון של המתחם, שנוע בין מספר חודשי מאסר בפועל לשנת מאסר בפועל.

7. במהלך הדיון בפנינו טענה ב"כ המערערת שגזרי הדין לא מנומקים והמתחמים שנקבעו ע"י בימ"ש קמא נמוכים בהתייחס לנסיבות מעשי המשיבים וחורגים מהפסיקה שצורפה להודעת הערעור.
- משיבים 1 ו-2 הם בעלי עבר פלילי וריצו עונשי מאסר בפועל ובית משפט קמא לא התייחס לתיקים שצורפו ע"י משיב 2. תגובת ב"כ משיב 1
1. כתב האישום תוקן בצורה משמעותית לקולא בגלל קושי ראיתי וחלקו של משיב 1 באישום החמישי הוא מזערי.
2. בית משפט קמא צדק כאשר התחשב בהודאת המשיב, שחסכה זמן שיפוטי רב, ובכך שלא בוצעו עבירות אלימות ע"י המשיבים.
- תגובת ב"כ משיב 2
1. מדובר היה בתיק תקדימי ומורכב מבחינה ראיתית, עם מספר לא מבוטל של עדים, והמשיבים הודו ללא הסדר טיעון.
2. עונש המאסר שהוטל על משיב 2 בגין התיקים שצירף הוא עונש סביר שכן על פי תקדימים שהוצגו ניתן היה להטיל בגין עבירות התעבורה עונש של מאסר על תנאי.
- דיון והכרעה
1. עיון בכתב האישום המתוקן, נושא הרשעתם של המשיבים, מעלה כי עיקרו לגבי שני המשיבים הוא באישום החמישי. לגבי משיב 1 מתוסף האישום הרביעי ולגבי המשיב 2 מתווספים האישום הראשון ושני תיקים פליליים שצירף בגין עבירות תעבורה, סמים, שימוש ברישיון נהיגה זמני מזויף ומסירת פרטים כוזבים לשוטר.
2. בית משפט קמא קבע נכונה את האינטרסים המוגנים בהם פגעו המשיבים כאשר ביצעו את העבירות כלפי הרכב, דהיינו, קניינם של בעלי הרכב וזכותם לביטחון אישי אך בקביעת מתחם הענישה לא לקח בחשבון את הכתוב בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, שמתייחס לכל אחד ממעשיהם.
3. כאמור, מדובר במעשים מתוכננים שבוצעו ע"י המשיבים יחד עם אחרים, כאשר הם עושים שימוש בשני כלי רכב כדי להבטיח את השלמת מזימתם, דהיינו, העברת כלי הרכב הגנובים לשטחי הרש"פ על מנת להתגבר על מחסומי צה"ל ומשטרה ולשלול את כלי הרכב עולמית מבעליהם.
4. אין בעובדה שכלי הרכב לא נגנבו מבעליהם תוך שימוש באלימות, שלא נערכו מרדפים אחרי המשיבים ושותפיהם וגם אם בעלי הרכב פוצו ע"י חברות הביטוח, כדי להביא למתחם ענישה נמוך כפי שנקבע ע"י בימ"ש קמא, באופן שמצדיק התערבות ערכאת ערעור והעמדת המתחם על תקופה שבין שנת מאסר בפועל לשנתיים מאסר בפועל.

מתחם הענישה שנקבע ע"י בית משפט קמא אינו עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת לגבי עבירות של פריצה לכלי רכב, גניבתם והעברתם לשטחי הרש"פ, כפי שנקבעה בפסיקה שהוצגה בפנינו, במיוחד כאשר מדובר במעשים מתוכננים שנעשו לאור היום כלפי בעלי רכב תמימים שעזבו אותם לזמן קצר ולא מצאו אותם כשחזרו אליהם.

5. בקביעת עונשו של המשיב 1 במתחם הענישה לא התחשב בית משפט קמא במידה הראויה בעברו הפלילי של משיב 1, גם אם אינו כולל הרשעות בעבירות רכוש כלפי רכב אך כולל הרשעה בעבירה כלפי רכוש בגינה הוטל עליו עונש מאסר על תנאי חב הפעלה.

כך גם בקביעת עונשו של משיב 2 בתוך המתחם לא התחשב בית משפט קמא בעברו הפלילי של המשיב שכולל הרשעות בעבירות רכוש, סמים ותעבורה, גם אם עבירות התעבורה אינן חמורות.

6. בית משפט קמא אמנם לא התעלם מהעבירות שביצע המשיב 2 במהלך שחרורו מהמעצר בגין עבירות הרכוש כלפי הרכב אך לא התחשב במידה הראויה שהמשיב החדיר קוקאין בכמות לא קטנה וחשיש, הגם לשימוש עצמי, לבית המעצר.

7. אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מהודאותיהם של המשיבים בכתב אישום שתוקן לקולא בגלל קשיים ראייתיים, שחסכו מזמנם של בימ"ש ושל עדים, אך, כאמור, איננו זוקפים לקולת עונשיהם את העובדה שהעבירות בוצעו ללא שימוש באלימות ואת העובדה שבעלי הרכבים פוצו ע"י חברות הביטוח, גם אם פוצו.

8. לאור כל האמור לעיל, ובהתחשב בכלל לפיו ערכאת ערעור לא ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו, אנו מקבלים את הערעור ומטילים על משיב 1 שמונה עשר חודשי מאסר בפועל המורכבים משנת מאסר בגין העבירות נושא כתב האישום והפעלה במצטבר של 6 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו והופעלו ע"י בימ"ש קמא.

9. אנו מטילים על משיב 2 שלוש חודשי מאסר בפועל המורכבים משנתיים מאסר בגין העבירות נושא כתב האישום וששה חודשי מאסר בגין העבירות נושאי תיקי הצירוף.

10. אנו גוזרים על משיב 2 שנת מאסר על תנאי שלא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו ממאסר עבירה על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 מסוג פשע, וששה חודשי מאסר על תנאי שלא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו ממאסר עבירה על הפקודה הנ"ל מסוג עוון.

יתר חלקי גזר הדין בת.פ. 62679-01-15 (בית משפט השלום בראשל"צ) יעמדו בתוקפם.

החלטה

(לגבי משיב 3)

אנו מחזירים את הדיון בעניין גזר דינו של המשיב 3 לבית משפט קמא על מנת שיקבל תסקיר מבחן לגביו וישמע טיעונים לעונש בעקבות קבלת התסקיר.

המזכירות תעביר התיק מידיית לבית משפט קמא (כב' השופט מזרחי) על מנת שיקבע מועד מוקדם ככל האפשר להמשך הדיון בעניינו של משיב 3.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשע"ו, 3 נובמבר 2015, במעמד ב"כ הצדדים והמשיבים.